

hlas a navrhovatel musí si tedy podmínky dát soudcem schválit; tím pak pomine nutnost upravovat je teprve během prodeje.

M. Zadina.

D E N Í K.

Kritika rozhodnutí nejvyššího soudu objevuje se nyní častěji než dříve v odborných časopisech. Lze jistě jen vítati tento zjev, který — bude-li kritika prováděna věcně a střízlivě přijímána — může vésti jen k pozdvižení úrovně naší judikatury. Upozorňujeme tu proto na článek prof. Miroslava Boháčka »Nový názor nejvyššího soudu na otázku právní ochrany pachtýře proti třetím osobám«, uveřejněný v časopise Učené společnosti Šafaříkovy, »Bratislava« (roč. IV., č. 2—3), širším právníckým kruzům méně známém. Autor zabývá se tam rozбором rozhodnutí Vážný civ. 9076, které, měníc dosavadní praxi nejv. soudu, přiznalo pachtýři petitorní žalobu proti třetímu rušiteli. Cit. rozhodnutí opírá tuto žalobu jednak o právní postavení pachtýřovo, plynoucí ze smlouvy pachtovní, jednak o předpisy 30 hl. obč. zák., z nichž prý zejména § 1323 stanoví povinnost každého rušitele k navrácení v předešlý stav, aniž by se vyhledávalo jeho zavinění (!). Autor polemizuje podrobně s jednotlivými články argumentace nejv. soudu a v závěru své stati praví doslovně: »Avšak nejsou to ani tak konečné neudržitelné výsledky, k nimž n. s. zde dospívá, co na zkoumaném rozhodnutí každého právníka musí nejvíce zarážeti: daleko více skličujícím dojmem působí tu neujasněnost pojmů, jimiž se tu operuje... a kterou marně snaží se n. s. ukryti pod předstíranou lhostejností k »otázkám doktrinárním«. Bojíme se, aby to nebyl ve skutečnosti úpadek právnícké kultury, který by mohl vážně ohroziti pověst našeho nejvyššího soudu.« — Skutečně pisatelovy rozборы postihují ne jeden příklad právníckého uvažování nejvyššího soudu, který tyto obavy plně opravňuje.

Přípustnost dovolání proti rozhodnutí o přiznání uveřejnění rozsudku podle zákona proti nekalé soutěži. O této otázce jednají dva články časopisu »Soutěž a tvorba«, ročník III/5—6 od Drábka a Gellnera. Východiskem k této sporné otázce jest poukaz na § 40 i 18, kteréžto oba §§ upravují uveřejnění rozsudku; § 18 v civilně-právní části zákona, § 40 v části trestně-právní. § 40 vylučuje po odvolání další opravný prostředek; z toho vyvozuje Skála »Nekalá soutěž« str. 269 také nepřipustnost dovolání pro řízení civilně-právní.